

німж приблігвјутъ, и ѿ ніхъ иѣкоѣ помоїць ѿжидавјутъ. Понеже все това є противно на Божиї-атъ промыслѣ, и Бога иѣкаючи измата иѣхъ правителство то на той-зи свѣтъ.

6.) Свѣвѣрцы те, които по иѣкои си вѣши иллю лица прѣвѣтъ бездѣланы примиѣчанїа, иллю ѿдѣжетъ иимъ и иѣкоѣ сила. Таквиꙗ сѧ тіи, които съниша тзлкѣвѣтъ и ги вѣрбѣтъ, разбѣрѣтъ встриѣши те, и дныи те примиѣчавѣтъ, кой є счастливъ и кей нечастливъ. Но най несносны сѧ свѣвѣрци те, които въ иѣкои си виѣшны знаковы спасенїе то постѣбѣтъ, и именнѡ, които дѣлгш, но сѧ лицемѣрїе сѧ мѣрѣтъ Богѹ, да выи ги за сваты почитали: иллю ако и везж лицемѣрїе бы сѧ мѣли, но сѧ єдно тѣкмо преображене на языикѣ атъ, а не сѧ сѣмиленїе, и мысалѣтъ, чи сѧ ѿдажжили сѧ това Бога: и тімъ сѧ: Внагеліе называба Фарисеи. Такожде и тіи, които когда иосійтъ иѣкои платнены ѿдѣянїа, иллю си страдаючи власите, находатъ не знай каква свѣтость, иллю разбѣрѣ чинятъ между новыи те и старыи те книги. Не мѣло же свѣвѣрство то и на тімъ погибелю, които гордш сѧ надѣвѣтъ на свой те дѣла: понеже неотмѣнно требба да прѣвимъ дѣла благи: обаче при ніхъ да подлагамъ и на милосердїе то Спасителю надежда та на спасенїе то. Противно же на таа зѣровѣдъ свѣвѣрїе то є най великий грѣхъ, понеже чрезъ тсѧ человѣкъ ѿлага надежда таи ѿ Бога и ѿ нѣгова та истина.

7.) Еретици те и раскѣници те, които сѧ свойте